

A Fővárosi Ítéltábla dr. Jánosi Bálint jogtanácsos által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek dr. Elek Ádám hivatalvezető jogi képviselő által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és dr. Kolozs László ügyvéd (**II. rendű alperesi jogi képviselő címe**) által képviselt **II. rendű alperes neve (II. alperes címe)** II. rendű alperesek ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. augusztus 28. napján kelt 33.G.40.430/2015/13. számú ítélete ellen az I. rendű alperes által 14. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezéseit nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja, és az I. rendű alperest a 750.000 forint kereseti illeték alól mentesíti, az alperesek egyetemleges marasztalását mellőzi.

Az I. rendű alperes személyes illetékmentességére tekintettel le nem rótt 60.000 (hatvanezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék a 2015. augusztus 28-án kelt 33.G.40.430/2015/13. számú ítéletében megállapította, hogy az I. rendű és a II. rendű alperesek között 2013. június 18-án létrejött bruttó 34.440.000 forint összegű vállalkozási szerződés érvénytelen, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Egyetemlegesen kötelezte az I. rendű és a II. rendű alperest, hogy az államnak külön felhívásra fizessenek meg 750.000 forint kereseti illetéket, a további 750.000 forint kereseti illetéket az állam viseli. Megállapította, hogy a felek egyebekben a perköltségüket maguk viselik.

Határozata indokolása szerint a Pp. 51. § a) pontja értelmében egységes pertársaknak minősülő részlegesen pervesztes I. rendű és II. rendű alperest pervesztességük arányában a Pp. 82. § (1) bekezdésére figyelemmel egyetemlegesen kötelezte az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) és (2) bekezdés alapul vételével az Itv. 42. § (1) bekezdésének a) pontja szerint számított, és a felperes a közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvény 161. § (1) bekezdésén alapuló költségmentessége folytán le nem rótt kereseti illeték felének, azaz 750.000 forintnak a megfizetésére. Megállapította, hogy az I. rendű alperest az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja szerinti teljes személyes illetékmentesség a (2) bekezdés szerinti nemleges nyilatkozata hiányában nem illette meg a perben. A fennmaradó 750.000 forint kereseti illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. rendű alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte annak megváltoztatásával az illeték viselése alól mentesíteni az Itv. 5. § (1) bekezdésének c) pontja alapján.

Álláspontja szerint a 2014. november 24-én kelt ellenkérelmének 3.2. pontjában tett nyilatkozata elég a teljes személyes illetékmentesség alkalmazásához, mivel az Itv. ezen nyilatkozatot nem köti semmilyen alakszerűséghez, és maga a bíróság sem szólította fel az alperest külön nyilatkozat csatolására. Az ellenkérelmében tett nyilatkozatából az is egyértelműen következik, hogy az illetékmentességnek az Itv. 5. § (2) bekezdésében meghatározott feltételei fennállnak, mivel

ellenkező esetben az illetékmentesség sem illette volna meg az alperest, azaz az ellenkérelmének 3.2. pontjában tett nyilatkozatát meg sem tehette volna.

A felperes az I. rendű alperes fellebbezésére fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Fővárosi Ítélőtábla az I. rendű alperes fellebbezését a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem korlátai között bírálta felül, ezért kizárólag azt vizsgálta, hogy az I. rendű alperest terheli-e illetékfizetési kötelezettség.

Az I. rendű alperes fellebbezése az alábbiakra tekintettel megalapozott.

A Fővárosi Ítélőtábla a 2. sorszámú végzésével felhívta az I. rendű alperest nyilatkozattételre. Az I. rendű alperes a 3. sorszám alatt csatolt nyilatkozatában kijelentette, hogy az Itv. 5. § (3) bekezdése alapján a kérelmet megelőző naptári évben vállalkozási tevékenységből származó jövedelme nem volt, társasági adófizetési kötelezettsége nem keletkezett, illetve eredménye után költségvetési befizetésre nem volt kötelezve. Erre tekintettel kérte a kereseti illeték lerovása alóli mentesítését.

Az Itv. 5. § (1) bekezdésének c) pontja szerint teljes személyes illetékmentességben részesül - többek között - a költségvetési szerv. Az Itv. 5. § (2) bekezdése szerint az (1) bekezdésének c)-g) pontjaiban említett szervezetet az illetékmentesség csak abban az esetben illeti meg, ha az eljárás megindítását megelőző naptári évben folytatott vállalkozási tevékenységből származó jövedelme után társasági adófizetési kötelezettsége, illetve - költségvetési szerv esetén - eredménye után a központi költségvetésbe befizetési kötelezettsége nem keletkezett. Az Itv. 5. § (3) bekezdése szerint az illetékmentesség feltételeinek meglétéről bírósági eljárás esetén az eljárás megindításakor írásban kell nyilatkozni.

Az Itv. a személyes illetékmentesség két fajtáját különbözteti meg: a feltétlen személyes illetékmentességet és a feltételtől függő személyes illetékmentességet. A költségvetési szervet feltételtől függő személyes illetékmentesség illeti meg, mert csak abban az esetben részesülhet a személyes illetékmentesség kedvezményében, ha igazolja, hogy a központi költségvetésbe való befizetési kötelezettsége nem keletkezett.

Az Itv. a fenti nyilatkozatot valóban nem köti alakszerűséghez, ahogy erre az I. rendű alperes a fellebbezésében hivatkozott, azonban az Itv. 5. §-ának (2) bekezdése a nyilatkozat tartalmát meghatározza. Az I. rendű alperes fellebbezésben tett állításával szemben nem elég arról nyilatkozni, hogy az Itv. 5. § (1) bekezdésének c) pontja alapján személyes illetékmentesség illeti meg, hanem arról kell nyilatkoznia költségvetési szerv esetén, hogy a központi költségvetésbe való befizetési kötelezettsége nem keletkezett. Ilyen tartalmú nyilatkozatot az I. rendű alperes az elsőfokú eljárásban nem tett, erre valóban nem hívta fel az elsőfokú bíróság, azonban az Itv. 5. § (3) bekezdése alapján a nyilatkozatot az eljárás megindításakor írásban kell megtennie a félnek.

Az I. rendű alperes az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 3. § (2) bekezdésének b) pontja szerint központi költségvetési szervnek minősül.

Az Itv. 5. § (1) bekezdésének c) pontja alapján személyes illetékmentesség csak akkor illeti meg, ha az Itv. 5. § (2) bekezdésében meghatározott nyilatkozatot megteszi, amely rendelkezés a központi költségvetési szervre is irányadó.

Az I. rendű alperes az Itv. 5. § (2) bekezdésében meghatározott feltétel megvalósulását tartalmazó nyilatkozatot ugyan késve, de a másodfokú eljárásban csatolta, amivel igazolta, hogy eredménye után a központi költségvetésbe befizetési kötelezettsége nem keletkezett a kérelmet megelőző naptári évben.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és az I. rendű alperest a kereseti illeték megfizetése alól mentesítette, egyúttal az alperesek egyetemleges marasztalását mellőzte.

A felperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, ezért a Fővárosi Ítéltábla a másodfokú perköltség viseléséről nem rendelkezett.

Az I. rendű alperes fellebbezésének eredményessége és személyes illetékmentességére tekintettel az Itv. 39. § (1) bekezdése és 47. § (1) bekezdése alapján számított fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2016. február 11.

. Koday Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

. Kurucz Zsuzsanna s.k.
előadó bíró

. Pusztai Anita s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő